

1. În măsura în care *primarul este validat*, calitate procesuală activă (apelant, căci e apel) au, după cum spune textul, „cei interesați” (care ar putea fi atât autorități: prefectul, secretarul etc. cât și persoane care sunt vătămate – ex: partidul politic al altui candidat, alt candidat etc.), iar calitate procesuală pasivă – primarul validat care trebuie să se poată apăra. (0,25 p.) Dacă *primarul este invalidat*, el are calitate procesuală activă, dar nu există pârât (căci nu are cine să fie obligat la validare). (0,25 p.) Ca principiu este un contencios subiectiv (cei „interesați”) dar nu este exclus nici unul obiectiv (cazul prefectului) (0,25 p.); este un contencios atipic căci nu se încadrează pe niciunul dintre tiparele clasice ale contenciosului administrativ. (0,25 p.)

2. (a) nu există, toate contractele administrative fiind guvernate de principiul priorității interesului public presupun o asemenea prerogativă exorbitantă; (b) utilizarea rondourilor de flori pentru picnic etc.; (c) orice decizie expresă care înglobează un refuz (act negativ), dacă este ilegală, este și un act defavorabil – deci revocabilă, anulabilă dar suspendarea nu are obiect; (d) nu există, LCA la art. 5 stabilește doar principiul, însă întotdeauna o lege organică specială reglementează aceste proceduri, nu legea cadru. (0,25×4=1p.)

3. Ca principiu, pentru ca un bun să iasă din domeniul public, acesta trebuie atât dezafectat cât și declasat, ca o măsură de protecție a domeniului public. De aceea un act de declasare în lipsa dezafectării efective este nul, dar și o dezafectare fără declasare este lipsită de efecte. Cu toate acestea, în situația în care este evident că niciun interes (uz) public nu mai subzistă (cum este cazul în speță, căci stadionul nu mai poate fi utilizat, în mod definitiv), putem vorbi despre o simplă omisiune a administrației publice de a declassa bunul, astfel încât să se considere că el ar trebui să facă parte din domeniul privat. (0,75 p.)

4. Principiul legalității, căci în mod evident condițiile exproprierii sunt recunoscute inclusiv de convențiile internaționale (CEDO, de pildă) – (0,25 p.) al proporționalității (căci nu se poate expropria decât atât cât este necesar interesului public) - (0,25 p.) și al satisfacerii interesului public (o formă a „cauzei de utilitate publică) - (0,25 p.).

5. Potrivit acestui text legal, cele două termene sunt termene de prescripție. (0,25 p.) Însă la o analiză teoretică mai atentă, acest lucru nu este real. Astfel, dacă pe de o parte prin prescripție se înțelege „stingerea dreptului material la acțiune...” iar pe de alta că numai după soluționarea plângerii prealabile se naște dreptul material la acțiune, rezultă că la expirarea acestor termene acest drept nu are cum să se stingă de vreme ce nici nu s-a născut încă. (0,25 p.) Totuși, exprimarea legiuitorului trebuie interpretată în sensul că celor două termene li se aplică regimul juridic al prescripției (suspendare, întrerupere, repunere în termen etc.) așa cum este el reglementat de Codul civil. (0,25 p.) ultimele două idei trebuie scrise pentru nota 10.

Speța - Ipoteza I: (1) Achiziția de lucrări nu e un contract adecvat căci nu există o lucrare care să se transforme ulterior într-un bun, iar vaccinarea nu este o activitate epuizabilă (chiar dacă ne imaginăm că se pot vaccina toate animalele existente azi într-o comună, faptul că se nasc altele, respectiv sunt cumpărate din altă zonă, dacă virusul încă există, există și obligația de vaccinare) (0,25 p.). Cel mai potrivit contract – achiziția de servicii către un medic veterinar care prestează serviciul vaccinării; (0,25 p.) eventual achiziția de bunuri dacă comuna are deja un medic veterinar angajat, e suficientă cumpărarea de doze de vaccin (0,25 p.).

(a) Instanța competentă este, potrivit art. 330 C.adm. raportat la art. 10 alin. (1) și (3) LCA Tribunalul Brăila (0,25 p.). (b) contractul este ilegal căci în 22 de zile este imposibil să se fi făcut o procedură de concesiune de bunuri (sunt termene minime reglementate de art. 309 alin. (1), 314 alin. (5), 319 alin. (26) C.adm. (0,25 p.); pe de altă parte, potrivit art. 303 alin. (5) C. adm., concedent este comuna prin primar, deci consiliul prin viceprimar nu poate avea această competență (0,25 p.); (c) clauza face parte din partea reglementară, de vreme ce vizează raporturile concesiionarului cu terții (0,25 p.); (d) acțiunea ar trebui să se admită întrucât contractul este ilegal (0,25 p.).

Ipoteza a II-a:

(1) Contencios subiectiv, de vreme ce reclamantul invocă (și trebuie să probeze) o vătămare personală; contencios pentru exces de putere, faptul că nu solicită decât anularea nu înseamnă că nu ar putea cere și daune, e o acțiune întemeiată pe art. 1 LCA (0,5 p.); (2) raportat la tipul de contencios și la art. 10 alin. (1) și (3) LCA, Curtea de Apel Brașov (autoritate centrală, reclamantul e din Bv) (0,5 p.); (3) (a) lipsa personalității juridice e o problemă de capacitate, nu de calitate; în plus, potrivit art. 2 alin. 1 lit. a) LCA, și grupurile de persoane care nu au personalitate juridică se pot adresa instanței, deci condiția a îndeplinită (0,5 p.); (b) partea din act atacată nu produce efecte juridice, este o simplă denumire a unui virus nou descoperit – deci e vorba despre o operațiune administrativă / este un act administrativ particular (dacă există alte norme care reglementează coronavirusul, norme la care acest act s-ar atașa) (0,25 p. – *oricare dintre variante e acceptată*); (c) pentru ipoteza actului particular – procedura prealabilă poate fi făcut oricând de vreme ce termenele din LCA sunt instituite doar pentru acte individuale; în orice caz, ea este corect formulată la Guvern care, fiind organul ierarhic superior organului ierarhic superior (M.S.) emitentului (ANSVSA), el este superior și acestuia din urmă; Dacă în raport cu a doua poarte a actului (referitoare la obligația autorităților locale de vaccinare), s-ar considera că întregul act are caracter normativ întrucât are destinatari determinabili (autoritățile locale), plângerea prealabilă poate fi formulată oricând potrivit art. 7 alin. 1¹ din Legea nr. 554/2004(0,5 p.); (4) fiind doar un petit în anulare – organul emitent, deci ANSVSA (0,25 p.). (5) fie acțiunea e inadmisibilă (dacă spunem că s-a atacat o operațiune administrativă /fie că e neîntemeiată, căci actul nu prezintă niciun motiv de ilegalitate (iar vătămarea e mai mult decât îndoielnică). (0,25 p.)

Total punctaj: 4,25 p. (teorie) + 4,75 p. (speță) + 1 p. (din oficiu) = 10 p.